

R-๓๗. ชื่อผลงาน : ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาวะสุขภาพบุคลากรโรงพยาบาลศรีสะเกษ

เจ้าของผลงาน/ผู้นำเสนอ : นางสาวปภาดา วิจิตรปภาวิรัช พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

หลักการและเหตุผล : โรงพยาบาลมีปัจจัยเสี่ยงทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ กายภาพ ชีวภาพ เคมี การยศาสตร์ จิตสังคม และอุบัติเหตุ ซึ่งทุกปีบุคลากรโรงพยาบาลศรีสะเกษป่วยด้วยโรคจากการทำงานจึงได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาวะสุขภาพบุคลากรครั้งนี้

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่อาจมีผลเกี่ยวเนื่องโรคจากการทำงาน เพื่อลดการเจ็บป่วยของบุคลากร

วิธีการศึกษา : รูปแบบการวิจัยแบบตัดขวางเชิงพรรณนา โดยการศึกษาย้อนหลัง กลุ่มประชากรบุคลากรโรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน ๔๕๘ คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถาม สังเกตลักษณะการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ร้อยละ อันตรภาคชั้น

ผลการศึกษา : กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรโรงพยาบาลศรีสะเกษ จำนวน ๔๕๘ คน ชาย ๑๑๑ คน หญิง ๓๔๗ คน ส่วนใหญ่อายุ ๓๕-๔๔ ปี ร้อยละ ๓๙ จบปริญญาตรี ร้อยละ ๔๙ ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๔๕ และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ ๗ ผลการตรวจสุขภาพ ปี ๒๕๕๗ สุขภาพดี ร้อยละ ๘๑.๘๘ ป่วย ร้อยละ ๑๙.๑๘ โรคที่ป่วย ๕ อันดับแรก ได้แก่ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ภูมิแพ้ หัวใจ ไมเกรน ร้อยละ ๑.๙๗, ๑.๕๓, ๑.๕๓, ๐.๘๗, ๐.๖๖ ตามลำดับ ตอบงานมีความเสี่ยง ร้อยละ ๙๖.๑ เสี่ยงต่อการติดเชื้อ ร้อยละ ๖๖.๘ วัณโรค ร้อยละ ๑.๙๗ ไวรัสตับอักเสบบี ร้อยละ ๐.๔๔ ไวรัสตับอักเสบบี ร้อยละ ๐.๒๒ ตอบได้รับวัคซีน ไขหวัดใหญ่ ร้อยละ ๕๗.๖ ไวรัสตับอักเสบบี ร้อยละ ๑.๕๓ (ปี๒๕๕๓-๒๕๕๗) dT ร้อยละ ๒.๖๒ ด้านกายภาพ ผื่น ร้อยละ ๔๑.๓ กลิ่นเหม็นจากบ่อบำบัด ร้อยละ ๐.๔ การยศาสตร์ ยืนนานเกิน ๒ ชั่วโมงต่อครั้ง ร้อยละ ๒๖.๖ ยกของหนักเกิน ๒๕ กิโลกรัม ร้อยละ ๒๑ อาการบาดเจ็บด้วยโครงร่างกล้ามเนื้อ ร้อยละ ๙.๖ ปวดหลังส่วนบน ร้อยละ ๐.๖๖ ปวดหลังส่วนล่าง ร้อยละ ๐.๒๒ ปวดเข่า ร้อยละ ๐.๒๒ ยืนนานเกิน ๒ ชั่วโมงต่อครั้ง ร้อยละ ๒๖.๖ ปวดขาเนื่องจากเส้นเลือดขาด ร้อยละ ๐.๒๒ หมอนรองกระดูกทับเส้นประสาท ร้อยละ ๐.๒๒ ด้านเคมี (mitomycin c , โปรท, น้ำยาดับกลิ่น, Citric acid Sodium hypochloride, Birlox-๕ , ยาสลับ, แอลกอฮอล์) ร้อยละ ๒๕.๓ ผื่นแพ้ถุงมือ ร้อยละ ๐.๒ จิตสังคม เสี่ยงจากการถูกทำร้ายร่างกาย ร้อยละ ๐.๒ แผนกจิตเวช เครียด ร้อยละ ๐.๔ อุบัติเหตุ ถูกสะเก็ดไฟจากงานเชื่อมกระเด็นเข้าตา ร้อยละ ๐.๒๒ มีความเสี่ยงมากกว่า ๑ ชนิด ร้อยละ ๖๒.๗ ตอบงานไม่มีความเสี่ยง ร้อยละ ๓.๙ ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล ร้อยละ ๖.๓ ในจำนวนนี้เป็นโรคมุมิแพ้ ๓ คน ใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล ร้อยละ ๙๑.๕ ใช้ Sergical mask ร้อยละ ๙๑.๕ ถุงมือ ร้อยละ ๗๒.๗ หน้ากาก N ๙๕ ร้อยละ ๖.๘ หน้ากากกรองสารเคมี ร้อยละ ๓.๕ Ear Plugs ร้อยละ ๑.๕ อภิปรายผล จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ๔๕๘ คน คิดเป็นสัดส่วน ๑ ใน ๓ ของบุคลากรทั้งหมดตระหนักถึงความจำเป็นในการใช้เครื่องป้องกันส่วนบุคคลในเกณฑ์ ดีมาก (ร้อยละ ๙๑.๕) ความเสี่ยงสารเคมี ร้อยละ ๒๕.๓ และกลิ่นเหม็นจากบ่อบำบัด ๐.๔ แต่การใช้ หน้ากากกรองสารเคมีมีเพียง ร้อยละ ๓.๕ พบข้อมูลบุคลากรป่วยแพทย์วินิจฉัย J๓๐๔:AR. Allergic rhinitis, unspecified ร้อยละ ๑.๕๓

สรุปและขอเสนอแนะ : จัดให้มีเครื่องมือตรวจด้านกายภาพ บุคลากรที่มีอาการภูมิแพ้ควรจัดงานที่เสี่ยงการสัมผัสสิ่งที่แพ้ จัดหาหน้ากากที่มีตัวกรองสารเคมีให้เพียงพอ มีห้องเก็บสารเคมีแยกจากที่ทำงาน ตรวจสอบการการชำรุดตรวจสอบการการชำรุด ควรมีอุปกรณ์พุงหลัง(Lumbar Support) ให้ความรู้ความเสี่ยง การป้องกัน และสร้างเสริมสุขภาพจิตกิจกรรมยืดเหยียดกล้ามเนื้อ